

T'observo

Un relat de: [Tempsperdut](#)

T'observo. Miro cada passa que fas, cada pas que dónes i cantonada que tombes.

Et segueixo amb la mirada, camino al voltant de les teves petjades, de dreta a esquerra, de dreta a esquerra, d'esquerra a dreta...

Hem guio pel teu aroma i el faig cançó mentre passejo. Un aroma a canyella, llimona i al vapor després d'un bany.

Estic allà on se't pot mirar, on m'és possible espiar-te, mirant-te, espiant-te, refent el teu camí sigilosament

Amago tot el meu cos darrera d'algun arbre, cotxe, persona, brisa, per a que no em vegis, per a no ser descoberta mentre contemplo.

I quan et veig sumit en la foscor, creuant una via per un pas soterrat, sóc jo qui t'encén la llum i dóna un caire càlid.

A la nit, et miro des d'una cantonada obscura de l'habitació, mentre respires, somies. I si et destapes, bufo, per a que tinguis fred, i et tornis a tapar. I allà sóc, tota la nit, fins que entrada l'alba fujo -o te m'escapes -.

De vegades inclòs, em fico als teus somnis, i miro, allà també t'observo i conec aquell qui ets realment. De vegades també em deixo veure al somni, i el dia següent, et sents més observat.